

Czas na rozliczenie CIT za 2015 rok

„Purpurowy Informator” – źródło informacji podatkowej

Szanowni Państwo,

nieuchronnie zbliża się termin ostatecznego rozliczenia podatku CIT za 2015 rok dla tych podatników, których rok podatkowy skończył się w dniu 31.12.2015 roku. W związku z tym, pragniemy się z Państwem podzielić kilkoma najważniejszymi w naszej ocenie zagadnieniami, które będą pomocne przy rozliczeniu podatku CIT.

Co prawda w roku 2015 nie było wielu zmian w przepisach dotyczących podatku CIT, tym niemniej każde rozliczenie roczne może być kłopotliwe. Wynika to przede wszystkim ze zmian w podejściu do interpretacji przepisów przez organy podatkowe. Zatem nawet przy braku zmian przepisów, wcześniej stosowane zasady mogą okazać się ryzykowne. Warto więc przed podjęciem ostatecznej decyzji upewnić się, czy nie nastąpiła zmiana linii orzeczniczej, aby z pełnym przekonaniem i w poczuciu bezpieczeństwa, złożyć podpis pod zeznaniem rocznym. Specjalnie dla Państwa przedstawiamy kilka wskazówek, co do rozliczenia pewnych zdarzeń gospodarczych, które to wskazówki, mamy nadzieję, będą pomocne przy sporządzeniu zeznania CIT-8 za 2015 rok.

ZAPRASZAMY DO LEKTURY!

Ujęcie kosztów bezpośrednich

Data poniesienia kosztu bezpośredniego ma istotne znaczenie dla kwalifikacji podatkowej kosztów uzyskania przychodu

W przepisach Ustawy CIT występują dwie podstawowe kategorie kosztów – koszty bezpośrednie i koszty inne niż bezpośrednie (potocznie nazywane kosztami pośrednimi). Koszty bezpośrednie to takie, które wprost można powiązać z generowanymi przychodami.

Zgodnie z obowiązującą zasadą zaliczamy je do kosztów uzyskania przychodów w roku, w którym powstały odpowiadające im przychody. Jeżeli koszty bezpośrednie poniesiemy po zakończonym roku podatkowym (otrzymamy fakturę lub inny dokument potwierdzający wydatek), a przychody uzyskaliśmy w roku podatkowym, który się skończył (poprzedzającym rok poniesienia kosztu bezpośredniego), wówczas ten koszt, niezależnie od ujęcia księgowego, musimy ująć w roku, w którym rozpoznaliśmy przychód, o ile ponieśliśmy go do dnia:

- 1 sporządzenia sprawozdania finansowego, o ile sporządzone ono zostało przed upływem terminu do złożenia zeznania rocznego CIT-8, albo
- 2 złożenia zeznania CIT-8, nie później niż do upływu terminu do złożenia tegoż zeznania, o ile wcześniej nie sporządziliśmy sprawozdania finansowego.

W przypadku, gdy koszt bezpośredni poniesiemy po ww. termiach, a przychód rozpoznaliśmy w roku poprzedzającym rok poniesienia kosztu bezpośredniego, wówczas wydatek ten (niezależnie od ujęcia księgowego) będzie kosztem uzyskania przychodu w roku poniesienia kosztu (czyli innym niż rok uzyskania przychodu).

Ujęcie kosztów bezpośrednich - przykłady

Przykład 1.

Przykład 2.

Przykład 3.

Otrzymaliśmy fakturę w dniu...

30 marca 2016 roku
dokumentującą koszt bezpośredni.

30 marca 2016 roku
dokumentującą koszt bezpośredni.

30 marca 2016 roku
dokumentującą koszt bezpośredni.

Przychód rozpoznaliśmy w dniu...

31 grudnia 2015 roku.

31 grudnia 2015 roku.

31 grudnia 2015 roku.

Sporządziliśmy sprawozdanie finansowe w dniu...

29 marca 2016 roku.

1 kwietnia 2016 roku.

1 kwietnia 2016 roku.

Złożyliśmy zeznanie CIT-8 w dniu...

31 marca 2016 roku.

29 marca 2016 roku.

31 marca 2016 roku.

W tym przypadku ww. wydatek
ujmujemy w rozliczeniu podatku
>> CIT za rok 2016 <<

W tym przypadku ww. wydatek
ujmujemy w rozliczeniu podatku
>> CIT za rok 2016 <<

W tym przypadku ww. wydatek
ujmujemy w rozliczeniu podatku
>> CIT za rok 2015 <<

Ujęcie kosztów pośrednich

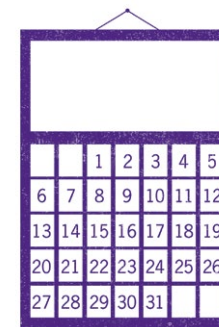
Sposób ujęcia księgowego kosztu pośredniego ma istotne znaczenia dla kwalifikacji podatkowej kosztów uzyskania przychodu

Koszty pośrednie ujmujemy w kosztach uzyskania przychodu (z wyjątkiem kosztów wynagrodzeń i narzutów na wynagrodzenia oraz zapłaconych z góry kosztów świadczeń, które będą wykonywane w następnych okresach) w dacie poniesienia kosztu. Datą poniesienia kosztu jest data, pod którą ujęto wydatek (na podstawie faktury lub innego dokumentu) w księgach rachunkowych.

Tutaj istotna uwaga – zdaniem organów podatkowych dniem poniesienia kosztu jest data ujęcia kosztu pośredniego jako koszt dla celów rachunkowych. Jest to, naszym zdaniem, stanowisko błędne w świetle brzmienia przepisów, co potwierdzają również orzeczenia sądów administracyjnych.

Przy kwalifikacji podatkowej kosztu pośredniego warto jednak mieć świadomość ryzyka, jakie wiąże się z przyjęciem odmiennego stanowiska niż prezentowane przez fiskusa.

Dotyczy to w szczególności wydatków, które rozliczane są w czasie dla celów rachunkowych (zgodnie z przyjętą polityką rachunkowości), co do których istnieje możliwość ujęcia wydatku jednorazowo w kosztach podatkowych.

Ujęcie kosztów pośrednich c.d.

Sposób ujęcia księgowego kosztu pośredniego ma istotne znaczenia dla kwalifikacji podatkowej kosztów uzyskania przychodu

Jeżeli otrzymamy faktury, dokumentujące koszty pośrednie po zakończonym roku podatkowym (bilansowym), dotyczące wykonanych świadczeń w poprzednim roku i ujmemy je w księgach rachunkowych roku poprzedzającego (zaksięgujemy) rok otrzymania faktury, wówczas koszty te będą kosztem uzyskania przychodu w roku, w którym wydatek ujeliśmy w księgach rachunkowych.

Należy jednak pamiętać, że zasady powyższej nie możemy stosować, jeżeli taki wydatek ujmemy jako rezerwę lub bierne rozliczenie kosztów. W tym przypadku musimy ten koszt ująć jako koszt uzyskania przychodu w roku, w którym otrzymaliśmy fakturę (księgowo będzie to wartość wykorzystanej rezerwy lub kwota umniejszenia biernych rozliczeń międzyokresowych).

Warto wskazać, że przepisy Ustawy CIT, nie wskazują w przypadku kosztów pośrednich żadnych dat granicznych. Istotny jest, jak wskazaliśmy wcześniej, sposób ujęcia w księgach rachunkowych. Chcąc więc dany wydatek zaliczyć do kosztów uzyskania przychodu roku, którego wydatek dotyczy (w przypadku otrzymania faktury po zakończonym roku podatkowym), musimy go ująć w księgach rachunkowych odpowiedniego roku. Przy czym koniecznie musimy ująć go jako zobowiązanie (ewentualnie dostawy niefakturowane), tak też prezentując w bilansie i drugostronnie najlepiej w całości jako koszt księgowy.

Ujęcie kosztów pośrednich - przykłady

Przykład 1.

Otrzymaliśmy fakturę w dniu 11 stycznia 2016 roku za rozliczenie energii elektrycznej budynku biurowego za grudzień 2015 roku.

Faktura została zaksięgowana pod datą 31 grudnia 2015 roku, a więc w księgach rachunkowych roku 2015 (w ewidencji księgowej w kosztach energii i drugostronnie jako zobowiązanie wobec dostawcy energii).

W tym przypadku wydatek ten stanowi koszt uzyskania przychodu roku >> 2015 <<

Przykład 2.

W księgach rachunkowych 2015 roku utworzyliśmy na ten wydatek rezerwę – bierne rozliczenie (drugostronnie koszt) na podstawie informacji uzyskanej od dostawcy energii. Kwota wydatku na fakturze jest równa kwocie ujętej jako bierne rozliczenie kosztu. W roku 2016 faktura ujęta została jako zobowiązanie wobec dostawcy energii i umniejszenie biernych rozliczeń międzyokresowych.

W tym przypadku wydatek ten stanowi koszt uzyskania przychodu roku >> 2016 <<

Korekty przychodów i kosztów

Zmiana zasad korekty przychodów podatkowych i kosztów uzyskania przychodów ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 roku

W związku ze zmianą przepisów, co do zasady, od dnia 1 stycznia 2016 roku nie musimy martwić się ujęciem korekt przychodów lub kosztów, których podstawą są faktury wystawione bądź otrzymane po dniu 31 grudnia 2015 roku. Korekty te ujmujemy bowiem na bieżąco, pod warunkiem, że nie są one dokonywane z powodu wcześniej popełnionych oczywistych omyłek lub błędów rachunkowych (w tych przypadkach z korektą cofamy się do okresu, w którym pierwotnie powstał przychód lub wydatek został ujęty w kosztach uzyskania przychodu).

A co z korektami przychodów/kosztów z faktur wystawionych lub otrzymanych w 2015 roku, a dotyczących wcześniejszych lat podatkowych? Nie jest niestety możliwym odwoływanie się do zasad obowiązujących od 2016 roku.

Bezpiecznym więc będzie, biorąc pod uwagę linię orzeczniczą, cofnięcie się z korektami do okresów, w których pierwotnie rozpoznano przychód lub ujęto koszt.

Korekty przychodów i kosztów - przykłady

Przykład 1.

W 2016 roku otrzymaliśmy zbiorczą fakturę korygującą, wystawioną w związku z udzieleniem przez naszego kontrahenta bonusu za 2015 roku, z tytułu dokonanych przez nas zakupów.

Skutki tej korekty, niezależnie od ujęcia księgowego, ujmujemy w rozliczeniu podatku za rok >> 2016 <<

Przykład 2.

W 2016 roku wystawiliśmy fakturę korygującą przychód (in plus) do faktury wystawionej pierwotnie w 2015 roku. Powodem korekty była błędnie podana cena na fakturze pierwotnej.

W tym przypadku skutki tej korekty musimy ująć w rozliczeniu za rok >> 2015 <<

Przykład 3.

W 2015 roku wystawiliśmy zbiorczą fakturę korygującą przychód (in minus) do faktur wystawionych pierwotnie w 2014 roku. Powodem korekty było udzielenie bonusów naszemu odbiorcy do dostaw z 2014 roku.

W tym przypadku skutki tej korekty powinniśmy jeszcze ująć w rozliczeniu za rok. >> 2014 <<

Koszty z tytułu kar umownych i odszkodowań

Należyta staranność ma wpływ na ujęcie w kosztach podatkowych kar umownych i odszkodowań

Nie budzi wątpliwości, ze względu na obowiązujące przepisy Ustawy CIT, brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów, poniesionych (zapłaconych) kar umownych lub odszkodowań z tytułu wad dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług oraz zwłoki w dostarczeniu towaru wolnego od wad albo zwłoki w usunięciu wad towarów albo wykonanych robót i usług.

A contrario – kary umowne i odszkodowania, poniesione z innych tytułów niż wyżej wymienione, np. z tytułu niedochowania terminu wykonania usługi lub nieterminowej dostawy towarów, będą kosztem uzyskania, o ile nie wynikają z naszego niewłaściwego działania lub zaniechania. Oznacza to, że o ile dołożyliśmy należytej staranności, a naliczona kara lub odszkodowanie wynika z okoliczności, na które nie mieliśmy wpływu, to taki wydatek możemy uznać za koszt uzyskania przychodu.

Warto pamiętać, że kwalifikacja kar umownych i odszkodowań do kosztów podatkowych ma znaczenie dla ujęcia przychodów z ww. tytułów, jeżeli poniesione koszty przenosimy na podmiot trzeci (dotyczy tego samego zdarzenia).

W naszej ocenie, jeżeli nie jest możliwym, w świetle przepisów prawa, zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów zapłaconej kary umownej lub odszkodowania, to obciążając tym kosztem kolejny podmiot (często taka sytuacja występuje np. w branży budowlanej), z winy którego wystąpiła konieczność zapłaty przez nas kary lub odszkodowania, nie będziemy mieli obowiązku rozpoznania przychodu z tego tytułu (do wysokości wcześniej poniesionych kosztów).

Koszty z tytułu kar umownych i odszkodowań - przykłady

Przykład 1.

W 2015 roku otrzymaliśmy notę obciążeniową, dokumentującą karę za nieterminową dostawę towarów. Dokonaliśmy zapłaty na rzecz kontrahenta. Zwłoka w dostawie wynikała z zaniedbań przewoźnika, któremu zleciliśmy transport. W ślad za otrzymaną karą wystawiliśmy obciążenie na rzecz przewoźnika (w tej samej wysokości co kara). Przewoźnik zapłacił karę w roku 2016.

W tym przypadku koszty kary umownej możemy zaliczyć do kosztów uzyskania przychodu w roku **2015**. Przychód z tytułu obciążenia przewoźnika rozpoznamy w roku **2016**.

Przykład 2.

W 2015 roku otrzymaliśmy notę obciążeniową, dokumentującą karę za nienależyłą jakość dostarczonych wyrobów, których jesteśmy producentem. Dokonaliśmy zapłaty na rzecz kontrahenta. Wady wyrobów wynikały z wad komponentów, które nabyliśmy od poddostawcy. Obciążyliśmy poddostawcę karą umowną za wady dostarczonych komponentów (w tej samej wysokości, co kara umowna). Przewoźnik uregulował karę w roku 2015.

W tym przypadku kosztów kary umownej nie możemy zaliczyć do kosztów uzyskania przychodu w roku **2015**. Nie mamy również obowiązku rozpoznać przychodu z tytułu obciążenia poddostawcy w roku **2015**. Jest to bowiem zwrot wydatków niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodu, który to zwrot nie stanowi przychodu.

Usługi niematerialne

Właściwie udokumentowany wydatek ogranicza ryzyko w trakcie kontroli

Kwalifikacja do kosztów uzyskania przychodu wydatków na nabycie usług niematerialnych na podstawie faktury i ewentualnie umowy obarczona jest ryzykiem. Samo bowiem zawarcie umowy i poniesienie kosztu na podstawie faktury, bez wykazania, że usługi były faktycznie świadczone i/lub bez wskazania efektów prac, jest niewystarczające dla bezpiecznego ujęcia wydatków z tytułu nabycia usług niematerialnych do kosztów uzyskania przychodu. Warto więc już teraz, przy sporządzaniu zeznania rocznego, zebrać dowody (raporty, opracowania, notatki itp.), będące potwierdzeniem świadczenia usług niematerialnych. Przy usługach niematerialnych warto zapoznać się wnikliwie z treścią umów. Powszechnym bowiem stało się zawieranie przez świadczeniodawców zapisów o prawach autorskich do utworów, które mogą powstać w trakcie świadczenia usług niematerialnych (praktycznie zawsze taki zapis występuje przy usługach doradczych).

W przypadku powstania utworów, w umowach należy zidentyfikować zapisy o kwocie wynagrodzenia za przeniesienie praw do utworów. Wydatki te co do zasady stanowią bowiem koszt nabycia wartości niematerialnych i prawnych. Jeżeli koszt ten przekroczy kwotę 3,5 kPLN wydatki na nabycie zaliczymy do kosztów uzyskania przychodu wyłącznie poprzez dokonanie odpisów amortyzacyjnych od tak nabytego prawa.

Jeżeli umowa o świadczenie usług niematerialnych będzie zawierała wyłącznie zapis, że wynagrodzenie za przeniesienie praw do utworów zawiera się w wynagrodzeniu za świadczone usługi i nie będziemy w stanie ustalić jaka to wartość, wówczas, w skrajnych przypadkach (tak podchodzą do tej kwestii organy podatkowe) będziemy musieli uznać całą kwotę za koszt nabycia wartości niematerialnej i prawnej.

Usługi niematerialne - przykłady

Przykład 1.

W 2015 roku ponieśliśmy koszty z tytułu usługi doradczej. W ramach świadczenia usługi doradczej powstał utwór, do którego prawa przeniósł na nas świadczeniodawca.

Zgodnie z umową, prawo to wycenione zostało na kwotę 10,0 kPLN. Wynagrodzenie za całość świadczonej usługi wynosiło 100,0 kPLN. W tej kwocie zawarte zostało również wynagrodzenie za przeniesienie prawa.

W związku z powyższym do kosztów okresu możemy zaliczyć kwotę 90,0 kPLN z wystawionej faktury.

Pozostała część wynagrodzenia (10,0 kPLN) stanowi cenę nabycia wartości niematerialnej i prawnej, którą to wartość odniesiemy w koszty uzyskania przychodu poprzez odpisy amortyzacyjne, po uprzednim ujęciu nabytych praw w ewidencji wartości niematerialnych i prawnych.

Przykład 2.

Z umowy wynika, że w wynagrodzeniu za usługę doradczą mieści się wynagrodzenie za przeniesienie praw do utworów, przy czym nie wskazano jaka część ceny stanowi wynagrodzenie za przeniesienie ww. praw. Wynagrodzenie za całość świadczonej usługi wynosiło 100,0 kPLN. Ponieważ nie było możliwym wyodrębnienie i ustalenie kwoty za przeniesienie praw, bezpiecznym będzie uznanie całej kwoty jako wynagrodzenia za nabycie wartości niematerialnej i prawnej.

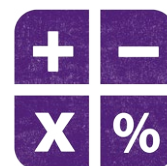
W związku z powyższym do kosztów okresu nie możemy zaliczyć całości lub części wynagrodzenia. Zapłacone wynagrodzenie w tym przypadku stanowić będzie w całości koszt nabycia wartości niematerialnej i prawnej, którą to wartość odniesiemy w koszty uzyskania przychodu poprzez odpisy amortyzacyjne, po uprzednim ujęciu nabytych praw w ewidencji wartości niematerialnych i prawnych.

Odpisy aktualizujące wartość wierzytelności/ spisane wierzytelności

Wartość odpisów aktualizujących należności lub wartość spisanych wierzytelności może obniżyć dochód do opodatkowania

Tworząc odpisy aktualizujące wartość należności lub spisując wierzytelności w koszty księgowe (wykorzystując odpis) sprawdzimy, czy nie są spełnione przesłanki do ujęcia ww. zdarzeń również jako koszt podatkowy.

Dokładne przesłanki, pozwalające zaliczyć do kosztów uzyskania wartości spisanych wierzytelności lub utworzonych odpisów na nie, znajdują się w Ustawie CIT (art. 16 ust. 2 i 2a Ustawy CIT). Pamiętać jednak należy, że do kosztów uzyskania przychodu danego roku (2015) możliwe będzie zaliczenie odpisów aktualizujących wartość należności, utworzonych w latach poprzedzających rok 2015, jeżeli w roku 2015 została uprawdopodobniona nieściągalność wierzytelności. Taka sama sytuacja może wystąpić w odniesieniu do wcześniej księgowo spisanych wierzytelności, w przypadku udokumentowania ich nieściągalności w roku 2015.

Odpisy aktualizujące wartość wierzytelności/spisane wierzytelności - przykłady

Przykład 1.

W 2014 roku utworzyliśmy odpis aktualizujący wartość należności od kontrahenta, na rzecz którego zbyliśmy w roku 2013 towary. Przyczyną utworzenia odpisu była zwłoka w zapłacie za towary. Pod koniec 2014 roku, po nieudanych próbach odzyskania wierzytelności, złożyliśmy do sądu wnioski o wydanie nakazu zapłaty. W roku 2015 uzyskaliśmy nakaz zapłaty i skierowaliśmy sprawę o windykację wierzytelności do komornika.

W związku z powyższym w roku **2015** możemy zwiększyć koszty uzyskania przychodu o wartość netto dochodzonej wierzytelności (statystycznie dodajemy tę wartość do kosztów uzyskania przychodu, ponieważ w kosztach księgowych wartość odpisu ujęliśmy w roku 2014).

Przykład 2.

W roku 2015 dokonaliśmy spisania w koszty wierzytelności z tytułu wyświadczonej w roku 2010 usługi na rzecz kontrahenta. W stosunku do tej wierzytelności w roku 2011 utworzyliśmy odpis aktualizujący, który uznaliśmy za koszt uzyskania przychodu w roku utworzenia (spełnione były przesłanki – kontrahent ogłosił upadłość). Postępowanie upadłościowe zakończone zostało w roku 2015. W wyniku postępowania upadłościowego nie uzyskaliśmy żadnej wpłaty.

W wyniku ww. zdarzeń w rozliczeniu za rok **2015** możemy uznać za koszt uzyskania przychodu wartość spisanej wierzytelności, ale jednocześnie musimy zwiększyć przychody o wartość wcześniej ujętego w kosztach odpisu aktualizującego (w wyniku spisania wierzytelności ustały przyczyny dokonania wcześniejszego odpisu).

Straty w środkach obrotowych

Różnice inwentaryzacyjne (niedobory) mogą wpłynąć na wynik podatkowy pod warunkiem wyjaśnienia przyczyn ich powstania

Przy kwalifikowaniu do kosztów uzyskania przychodu powstałych niedoborów inwentaryzacyjnych, należy przede wszystkim wyjaśnić przyczyny powstania różnic.

Brak podjęcia próby wyjaśnienia powodów powstania niedoborów uniemożliwia zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów wartości niedoboru (ewentualne ujęcie w rozliczeniu CIT obarczone jest istotnym ryzykiem).

Jeżeli wnioski z analizy przyczyn powstania niedoborów wskażą, że powodem ich powstania są nasze zaniedbania, wówczas należy takie niedobory wyłączyć z kosztów uzyskania przychodu. Jeżeli natomiast przyczyny powstania niedoborów mają charakter losowy, powstały w toku normalnego i uzasadnionego działania przy zachowaniu należytej staranności, wówczas wartość powstałych strat (niedoborów) zaliczymy do kosztów uzyskania przychodu.

Przykład 1.

W wyniku inwentaryzacji stanu zapasów w dniu 30 grudnia 2015 roku stwierdziliśmy różnice inwentaryzacyjne – nadwyżki w wysokości 1,2 mPLN i niedobory w wysokości 1,0 mPLN. Bez wyjaśniania przyczyn powstania tych różnic ujęto per saldo wynik inwentaryzacji w przychodach księgowych – kwota 200 kPLN.

W tym przypadku istnieje ryzyko zakwestionowania przez organy podatkowe ujęcia w kosztach uzyskania przychodu kwoty 1,0 mPLN, ponieważ nie dysponujemy dokumentami, pozwalającymi uznać, że niedobory nie są wynikiem naszego zaniedbania i powstały w toku normalnej działalności, przy zachowaniu wszelkich procedur, które mają zapobiegać ich powstawaniu.

Brak takich argumentów spowoduje, że w ostatecznym rozrachunku będziemy zmuszeni rozpoznać przychód w wysokości 1,2 mPLN bez prawa do ujęcia kosztów w wysokości 1,0 mPLN.

„Purpurowy Informator” – źródło informacji podatkowej

Dokonując ostatecznego rozliczenia podatku CIT za 2015 rok (a także każdego innego roku podatkowego) warto jeszcze raz sprawdzić, czy pierwotnie dokonane przez nas kwalifikacje przychodów i kosztów w trakcie roku podatkowego są prawidłowe. Wnikliwej analizie powinny zostać poddane przede wszystkim wszystkie operacje niestandardowe oraz te, o znacznej wartości, które występują sporadycznie.

Dla powtarzalnych operacji warto upewnić się, czy jednolicie stosowane są przyjęte zasady ujmowania tych zdarzeń dla celów podatkowych, a także czy nie nastąpiły zmiany przepisów bądź zmiany linii orzeczniczej, które wymagały modyfikacji przyjętych dotychczas rozwiązań.

Podczas prac nad rozliczeniem podatku CIT, pamiętajmy o obowiązku sporządzenia dokumentacji, wymaganej przepisami Ustawy CIT, dotyczącej transakcji z podmiotami powiązanymi. Z doświadczenia – nie jest dobrym rozwiązaniem zostawianie tego obowiązku na później. Złudnym bowiem jest (a na pewno bardziej kosztownym) przeświadczenie o możliwości szybkiego przygotowania takiej dokumentacji w trakcie postępowania kontrolnego.

Jeżeli już dzisiaj nie przygotowujemy takiej dokumentacji i nie zbierzemy wszystkich niezbędnych dokumentów i danych, to później możemy mieć wiele problemów z ich zgromadzeniem i przedłożeniem w wymaganych terminach organom podatkowym.

Purpurowy Informator | Grant Thornton

Wyrażamy nadzieję, że przygotowany przez nas materiał będzie dla Państwa pomocny.

Mamy jednak świadomość, że zdarzeń, które będziecie Państwo oceniać jest dużo więcej. Nie sposób było omówić je wszystkie w tym dokumencie. Skupiliśmy się na tych, które występują najczęściej.

Dlatego, w razie jakichkolwiek wątpliwości podczas rozliczenia CIT za 2015 rok lub innych problemów podatkowych, zapraszamy do kontaktu!

Dariusz Gałązka
Partner, Biegły rewident
Doradztwo podatkowe
T: +48 61 625 1317
M: +48 605 828 912
E: Dariusz.Galazka@pl.gt.com

3 nagrody Dziennika Gazety Prawnej w IX Rankingu Firm i Doradców Podatkowych

2 miejsce w rankingu dla najskuteczniejszej firmy doradczej w kategorii firm zatrudniających 3-9 doradców

2 wyróżnienia indywidualne:

- Małgorzata Samborska w kategorii "Międzynarodowe Prawo Podatkowe"
- Grzegorz Szysz w kategorii "Fuzje i Przejęcia"

Nagrody międzynarodowe

Tax Firm of the Year, Poland

Nagroda otrzymana w prestiżowym konkursie Finance Monthly M&A Awards. Przyznawana jest firmom doradczym i prawniczym z całego świata, które odegrały kluczową rolę w procesach fuzji i przejęć przez ostatnie 12 miesięcy.

Corporate Tax Firm of the Year in Poland

Nagroda otrzymana w ramach konkursu Finance Monthly Awards. Docenia firmę, które wyróżniały się w swoim obszarze działania w ciągu ostatnich 12 miesięcy, a także potrafiły dostosowywać własne usługi do potrzeb swoich klientów, mimo ciągłych zmian w otoczeniu gospodarczym i regulacyjnym.

© 2016 Grant Thornton Poland

Informacje zawarte w niniejszym dokumencie mają jedynie charakter ogólny i poglądowy. Nie stwarzają one stosunku handlowego ani stosunku świadczenia usług doradztwa podatkowego, prawnego, rachunkowego lub innego profesjonalnego doradztwa. Przed podjęciem jakichkolwiek działań należy skontaktować się z profesjonalnym doradcą w celu uzyskania porady dostosowanej do indywidualnych potrzeb. Grant Thornton Frąckowiak Sp. z o.o. Sp. k. dołożyło wszelkich starań, aby informacje znajdujące się w niniejszym dokumencie były kompletne, prawdziwe i bazowały na wiarygodnych źródłach. Grant Thornton Frąckowiak Sp. z o.o. Sp. k. nie ponosi jednak odpowiedzialności za ewentualne błędy lub braki w nich oraz błędy wynikające z ich nieaktualności. Grant Thornton Frąckowiak Sp. z o.o. Sp. k. nie ponosi także odpowiedzialności za skutki działań będące rezultatem użycia tych informacji.